

Sygn. akt III C 222/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Justyna Pikulik
Protokolant:	Jakub Głowacki

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2024 roku w S.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 5.076,28 zł (pięć tysięcy siedemdziesiąt sześć złotych dwadzieścia osiem groszy) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

-od kwoty 4.436,86 zł (cztery tysiące czterysta trzydzieści sześć złotych osiemdziesiąt sześć groszy) od dnia 29 listopada 2022 roku do dnia 8 marca 2023 r.;

-od kwoty 492 zł (czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote) od 9 marca 2023 roku do dnia zapłaty;

-od kwoty 147,42 zł (sto czterdzieści siedem złotych czterdzieści dwa grosze) od dnia 9 marca 2023 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2.717 (dwa tysiące siedemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 715,13 (siedemset piętnaście złotych trzynaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt III C 222/23

UZASADNIENIE

Pozwem z 9 marca 2022 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.130,94 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 4.486,85 złotych od 29 listopada 2022 roku do dnia zapłaty,
- 492 złotych od 9 marca 2023 roku do dnia zapłaty,
- 152,09 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia zasądającego je do dnia zapłaty oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód podniósł, że w wyniku kolizji z 27 października 2022 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki T. o nr rej. (...) należącego do poszkodowanej K. R.. Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu mechanicznego w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Ubezpieczyciel przyjął odpowiedzialność za szkodę i w toku jej likwidacji ustalił, że koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji wynosi 2.262,52 zł brutto i taką kwotę wypłacił. Poszkodowana zbyła wierzycelność z tytułu szkody najpierw (...) spółce z o.o., a następnie powodowi. Powód nie zgodził się z ustaleniami ubezpieczyciela co do wysokości szkody i zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu, z której wynika, że całkowity koszt naprawy pojazdu po zdarzeniu wynosi 6.749,37 zł brutto. Jest to kwota, która gwarantuje przywrócenie pojazdu do stanu sprzed dnia powstania szkody z zastosowaniem prawidłowej technologii naprawy, zgodnej z zaleceniami producenta pojazdu, części zamiennych pochodzących od producenta pojazdu oraz rynkowych stawek roboczogodzinowych za prace mechaniczno – blacharskie i lakiernicze w kwocie 120 złotych netto. Ponadto powód, będący następcą prawnym poszkodowanej, poniósł koszty sporządzenia na jego rzecz prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu w wysokości 492 zł brutto.

Powód wskazał, że żąda odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego z tytułu uzupełnienia odszkodowania liczonych od dnia następnego po upływie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Powód zgłosił szkodę 28 października 2022 roku, a zatem ubezpieczyciel winien spełnić świadczenie z tego tytułu do dnia 28 listopada 2022 roku. Skoro tego nie uczynił, od dnia następnego, tj. 29 listopada 2022 roku pozostaje w opóźnieniu. Od kwoty 492 zł powód domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie od 9 marca 2023 roku, to jest po upływie 7 dniowego terminu zakreślonego w wezwaniu do zapłaty z 1 marca 2023 roku skierowanego do pozwanego. Powód wytaczając powództwo dokonał kapitalizacji odsetek ustawowych za opóźnienie w spłacie pozostałej należnej kwoty odpowiadającej kosztom naprawy pojazdu. Kapitalizacja została dokonana na dzień wniesienia pozwu. Wysokość odsetek od kwoty 4.486,85 zł liczonych od 29 listopada 2022 r. do 9 marca 2023 r. (dzień wytoczenia powództwa) wynosi 152,02 zł.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował, że ponosi odpowiedzialność za szkodę, do której doszło w pojeździe marki T. o nr rej. (...) należącego do poszkodowanej K. R. na skutek kolizji z 27 października 2022 roku, a także że szkoda ta została zgłoszona 28 października 2022 roku i w wyniku postępowania likwidacyjnego ustalono wysokość szkody na kwotę 2.262,52 zł.

W ocenie jednak strony pozwanej wypłacone powodowi odszkodowanie jest wystarczające do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji. Zgłaszany przez powoda dowód w postaci kalkulacji naprawy nie określa rzeczywistej szkody, a kwotę hipotetyczną, pojazd bowiem został naprawiony po szkodzie. Skoro pojazd naprawiono, to bezprzedmiotowe jest hipotetyczne koszty naprawy mające przywrócić pojazd do stanu sprzed szkody.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

27 października 2022 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), należącego do poszkodowanej K. R.. Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu mechanicznego w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Poszkodowana K. R. 27 sierpnia 2018 roku zgłosiła (...) Spółce Akcyjnej w W. szkodę powstałą w pojeździe marki T. o nr rej. (...).

Niesporne, a nadto:

-dokumenty zgromadzone w aktach szkody k. 60;

W toku postępowania likwidacyjnego (...) Spółka Akcyjna w W. przyjął odpowiedzialność za szkodę i w toku jej likwidacji ustalił, że koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji wynosi 2.262,52 zł brutto i taką kwotę ubezpieczyciel wypłacił powodowi.

Niesporne:

-dokumenty zgromadzone w aktach szkody k. 60;

-ustalenie wysokości szkody k. 12-14;

-pismo (...) SA z 24.11.2022 r. k. 15;

-pismo (...) SA z 29.11.2022 r. k. 16;

-pismo (...) SA z 13.12.2022 r. k. 17;

Poszkodowana K. R. zawarła z (...) sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej z tytułu szkody z 27 października 2022 roku dotyczącej pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...). (...) sp. z o.o. przełała tę wierzytelność na powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności z 28 grudnia 2022 roku wraz z pełnomocnictwem, k. 18-20;

- umowa przelewu wierzytelności z 29 grudnia 2022 roku wraz z pełnomocnictwem, k. 21-22.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie zgodził się z wysokością szkody ustaloną przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W. i zlecili ustalenie kosztów naprawy pojazdu podmiotowi zewnętrznemu. Zgodnie ze sporządzoną kalkulacją naprawy ustalono, że koszt naprawy pojazdu wynosi 6.749,37 zł brutto.

Dowód:

-kalkulacja naprawy, k. 23-25.

Za sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu podmiot A. Likwidacja S. W. C. wystawił na rzecz powoda fakturę nr (...) na kwotę 492 złotych brutto.

Dowód:

- faktura nr (...), k. 26.

Pismem z 1 marca 2023 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. powołując się na prywatnie sporządzoną kalkulację naprawy pojazdu, wezwał (...) Spółkę Akcyjną w W. do zapłaty kwoty 4.978,85 złotych tytułem uzupełnienia odszkodowania oraz do zapłaty kwoty 492 złotych tytułem zwrotu kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy, w terminie 7 dni. Wezwanie do zapłaty przesłane zostało do ubezpieczyciela 1 marca 2023 roku za pośrednictwem wiadomości e-mail.

Dowód:

-wezwanie do zapłaty 1 marca 2023 r., k. 28-29;

- wiadomość e-mail z 1 marca 2023 r., k. 27.

(...) Spółka Akcyjna w W. nie uzupełnił odszkodowania o kwotę wnioskowaną przez powoda.

Niesporne

Na skutek kolizji z 27 października 2022 roku w pojeździe marki T. (...) o nr rej. (...) doszło do uszkodzenia zderzaka tylnego, nakładki zderzaka tylnego, uchwytu wnętrza koła, klipsu mocowania, lampy tylnej, nakrętki lampy tylnej, reflektora cofania, osłony lampy tylnej, okleiny, ściany tylnej.

Elementami stanowiącymi o koszcie naprawy samochodu są koszty części zakwalifikowanych do wymiany oraz koszty prac mechanicznych, blacharskich i lakierniczych koniecznych do przywrócenia stanu samochodu przed szkody. Koszt naprawy pojazdu marki T. o nr rej. (...) przy uwzględnieniu stawek prac blacharsko – monterskich oraz lakierniczych zastosowanych w kalkulacji kosztów naprawy wykonanej przez powoda tj. 120 zł netto. Tak przyjęte stawki za robociznę uznano za niższe od stawek stosowanych w 2022 roku w zakładach poza serwisowych o wysokim standardzie usprzętowania technicznego na terenie województwa (...). Tak określone stawki za robociznę w 2022 roku dla zakładów poza serwisowych o wysokim standardzie usprzętowania technicznego stanowiły dla prac mechaniczno – blacharskich 137,86 zł netto za roboczogodzinę oraz lakierniczych 146,59 zł netto za roboczogodzinę.

Zakres czynności koniecznych w przywróceniu samochodu T. (...) do stanu sprzed szkody z 27 października 2022 roku z zastosowaniem wyłącznie części nowych i oryginalnych sygnowanych logo producenta oraz lokalnych obowiązujących stawek za robociznę stanowi kwotę 6.699,38 złotych brutto (5.446,65 zł netto).

Dowód:

-opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej oraz wyceny maszyn i urządzeń technicznych M. Ż., k. 111-120.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części.

W przedmiotowej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.130,94 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:4.486,85 złotych od 29 listopada 2022 roku do dnia zapłaty tytułem dopłaty do należnego odszkodowania, 492 złotych od 9 marca 2023 roku do dnia zapłaty tytułem kosztów sporządzenia wyceny uszkodzeń niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody oraz kwoty 152,09 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowią przepisy art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473 ze zmianami) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c.

Przepis art. 822 § 1 i 2 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (§ 1). Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie natomiast z przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym

Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Stosownie zaś do treści przepisu art. 436 § 1 k.c. odpowiedzialność przewidzianą w przepisie art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Jednakże, gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny. Przepis art. 415 k.c. stanowi natomiast, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Okoliczności kolizji z 27 października 2022 roku nie były pomiędzy stronami sporne. Również legitymacja bierna pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. do występowania w niniejszym procesie nie budziła wątpliwości.

Legitymacja bierna pozwanego ubezpieczyciela wynika z przepisu art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze przywołanej wyżej ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), zgodnie z treścią którego poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Było bowiem okolicznością niekwestionowaną, iż sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela.

Kwestionowana była natomiast legitymacja czynna po stronie powoda. Pozwany kwestionował prawidłowość podpisu mocodawcy, to jest poszkodowanej, pod dokumentem pełnomocnictwa do zbycia wierzytelności odszkodowawczej. Pozwany wskazał, że autorem podpisu jest nie K. R., a zagraniczna firma (...).

Wskazać, wobec tego należy, że pełnomocnictwo dla B. M. zostało podpisane przez poszkodowaną K. R. przy pomocy DocuSign, to jest platformy do zbierania podpisów elektronicznych. (...) ten jest zgodny z prawem polskim i europejskim, m.in. z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 23 lipca 2014 roku w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE w sprawie podpisu elektronicznego (eIDAS) oraz z ustawą z dnia 5 września 2016 roku o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej. Pełnomocnictwo zostało podpisane standardowym podpisem elektronicznym. Przy składaniu tego podpisu K. R. została zidentyfikowana poprzez imienny adres e-mail kkasiarryczek@gmail.com. Podpis został złożony 26 grudnia 2022 roku. (...) pośredniczył w złożeniu podpisu, nie jest natomiast jego autorem. Dodatkowo sama poszkodowana na rozprawie 29 czerwca 2023 roku potwierdziła zawarcie umowy cesji z uwagi na wypłacenie przez ubezpieczyciela zbyt niskiego odszkodowania. Potwierdziła tym samym, że udzieliła B. M. pełnomocnictwa do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. Wobec powyższego w ocenie Sądu, w przeciwieństwie do twierdzeń pozwanego, brak jest podstaw do negowania prawidłowości udzielonego pełnomocnictwa, a w konsekwencji do braku legitymacji czynnej po stronie powoda.

Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności za szkodę powstałą w pojeździe należącym do powoda i wypłacił mu odszkodowanie w kwocie 2.262,52 złotych. Nie budziło bowiem wątpliwości, że do przedmiotowego zdarzenia drogowego doszło na skutek zawinionego działania uczestnika ruchu drogowego posiadającego polisę w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu mechanicznego u pozwanego ubezpieczyciela.

Niesporne było pomiędzy stronami również i to, że szkoda w pojeździe powoda wyraża się w kosztach jego przywrócenia do stanu poprzedniego.

Przedmiotem sporu jest natomiast kwestia wysokości szkody, wobec naprawienia pojazdu przez poszkodowaną.

Świadczenie ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia majątkowego ma charakter odszkodowawczy i ta funkcja kompensacyjna determinuje podstawową treść pojęciową, zakres i poziom odszkodowania. Odpowiedzialność natomiast zakładu ubezpieczeń jest szczególną postacią odpowiedzialności cywilnej, a prawo ubezpieczeń majątkowych jest częścią prawa odszkodowawczego. Pojęcie szkody w ubezpieczeniach jest zatem takie samo jak w

innych działach prawa odszkodowawczego, zasada odszkodowania nie może być bowiem traktowana w oderwaniu od ogólnych zasad odszkodowawczych, które znalazły wyraz i zostały uregulowane w kodeksie cywilnym. Dotyczy to samych pojęć szkody i odszkodowania. Wskazać przy tym należy, że zakład ubezpieczeń obowiązany jest do naprawienia szkody tylko w formie wypłaty odpowiedniej sumy pieniężnej, nie zaś wedle wyboru poszkodowanego także przez przywrócenie stanu poprzedniego, co wyłącza stosowanie w tych okolicznościach art. 363 § 1 k.c. **Niezależnie od tego, czy poszkodowany naprawił, uszkodzoną rzecz, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art. 363 § 2 k.c., w związku z art. 361 § 2 k.c., co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom przywrócenia rzeczy jej wartości sprzed wypadku.**

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W literaturze dominującą jest teoria adekwatnego związku przyczynowego, od której odstępstwa mogą wystąpić w warunkach opisanych w art. 361 § 2 k.c., zgodnie z którym w granicach określonych w art. 361 § 1 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Co do zasady normalny związek przyczynowy pełni zatem w prawie cywilnym funkcję przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, a nadto wyznacza jej granice w tym sensie, że zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa zdarzeń, z którymi ustawa łączy jego obowiązek odszkodowawczy. Skutki zaś pozostające poza granicami adekwatnej przyczynowości nie są objęte takim obowiązkiem. Adekwatny związek przyczynowy pozwala na uznanie prawnej doniosłości tych skutków, które są dla badanego zdarzenia zwykle (typowe, normalne), a na odrzucenie takich, które oceniamy jako niezwykle, nietypowe, nienormalne. Następstwo zdarzenia ma zaś normalny charakter wówczas, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest następstwem danego zdarzenia lub gdy zazwyczaj, w zwykłym porządku rzeczy jest konsekwencją danego zdarzenia (por. wyrok SN z dnia 11.09.2003 r., sygn. III CKN 473/01 oraz wyrok SN z dnia 26.01.2006 r., II CK 372/05). W świetle powyższego przepisu wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu mechanicznego jest określona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy samochodu. Reguła płynąca z przywołanego przepisu nakazuje także przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach wspomnianego adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową bowiem funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Odnosząc się do żądania zwrotu kosztów naprawy pojazdu wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z przepisu art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) wynika natomiast, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu. Zgodnie natomiast z art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody, jeżeli taki jest wybór poszkodowanego, powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego. Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest w takiej sytuacji wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Przywrócenie uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniego oznacza zaś doprowadzenie jej do stanu używalności i jakości w zakresie istniejącym przed wypadkiem; w razie uszkodzenia pojazdu mechanicznego chodzi o przywrócenie mu sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu, oraz wyglądu sprzed wypadku (por. uchwałę SN z dnia 12.04.2012 r., II CZP 80/11). Przy czym, jeżeli naprawy samochodu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym dokonał sam poszkodowany, to w ramach odszkodowania z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC należy mu się nie tylko zwrot poczynionych przez niego przy tej naprawie nakładów, ale i zwrot robocizny z uwzględnieniem przyjętych,

z reguły w miejscu zamieszkania, stawek robocizny za tego rodzaju usługi (por. wyrok SN z dnia 11.12.1997 r., I CKN 385/97).

Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej oraz wyceny maszyn i urządzeń technicznych M. Ż. z 3 listopada 2023 roku Sąd ustalił, że na skutek kolizji z 27 października 2022 roku w pojeździe marki T. (...) o nr rej. (...) doszło do uszkodzenia zderzaka tylnego, nakładki zderzaka tylnego, uchwytu wnęki koła, klipsu mocowania, lampy tylnej, nakrętki lampy tylnej, reflektora cofania, osłony lampy tylnej, okleiny, ściany tylnej.

Elementami stanowiącymi o koszcie naprawy samochodu są koszty części zakwalifikowanych do wymiany oraz koszty prac mechanicznych, blacharskich i lakierniczych koniecznych do przywrócenia stanu samochodu sprzed szkody. Koszt naprawy pojazdu marki T. o nr rej. (...) przy uwzględnieniu stawek prac blacharsko – monterskich oraz lakierniczych zastosowanych w kalkulacji kosztów naprawy wykonanej przez powoda tj. 120 zł netto. Tak przyjęte stawki za robociznę uznano za niższe od stawek stosowanych w 2022 roku w zakładach poza serwisowych o wysokim standardzie usprzętowania technicznego na terenie województwa (...). Tak określone stawki za robociznę w 2022 roku dla zakładów poza serwisowych o wysokim standardzie usprzętowania technicznego stanowiły dla prac mechaniczno – blacharskich 137,86 zł netto za roboczogodzinę oraz lakierniczych 146,59 zł netto za roboczogodzinę.

Zakres czynności koniecznych w przywróceniu samochodu T. (...) do stanu sprzed szkody z 27 października 2022 roku z zastosowaniem wyłącznie części nowych i oryginalnych sygnowanych logo producenta oraz lokalnych obowiązujących stawek za robociznę stanowi kwotę 6.699,38 złotych brutto.

Pozwany tak naprawę nie przytoczył żadnych twierdzeń ani nie zaoferował żadnych dowodów, które dyskwalifikowałyby powyższe ustalenia biegłego. Złożone zarzuty do opinii stanowią jedynie polemikę z ustaleniami biegłego nie oferując nowych podstaw do oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Nadto, wskazać należy, że aktualnie nie obowiązują jakiegokolwiek ceny sztywne czy maksymalne za wykonanie prac tego rodzaju. Zarówno sprawca szkody jak i ubezpieczyciel nie są uprawnieni do ingerowania w to w jakim warsztacie poszkodowany dokona naprawy pojazdu i fakt, że wybrał warsztat, który stosuje ceny wyższe niż te, które ubezpieczyciel byłby skłonny zaakceptować, nie zwalnia ani sprawcy szkody ani ubezpieczyciela z obowiązku zwrotu tych kosztów, o ile były one celowe i ekonomicznie uzasadnione w celu przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu. Poszkodowany nie jest również zobowiązany do dokonywania naprawy pojazdu w ogóle.

Ubezpieczyciel byłby zwolniony z obowiązku wypłaty odszkodowania jedynie w takim zakresie, w jakim poniesione koszty naprawy pojazdu prowadziłyby do wzbogacenia poszkodowanego, jednakże ciężar wykazania tej okoliczności, tj. wzbogacenia poszkodowanego, spoczywa na pozwanym, który z faktu tego wywodzi skutki prawne. Faktu tego pozwany w toku procesu nie wykazał.

Szkoda, jaka powód poniósł na skutek kolizji 27 października 2022 roku wynosi zatem 6.699,38 złotych brutto. Pozwany przed wytoczeniem powództwa zapłacił poszkodowanej kwotę 2.262,52 złotych. Do zapłaty pozostała zatem z tego tytułem naprawienia szkody **kwota 4.436,86 złotych** (6.699,38 złotych – 2.262,52 złotych) i taka też kwota tytułem odszkodowania została na rzecz powoda od pozwanego zasądzona.

Uzasadnione okazało się również żądanie zapłaty **kwoty 492 złotych** tytułem kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy pojazdu przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego. Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. uchwałę SN z dnia 18.05.2004 r., III CZP 24/04, opubl. OSNC 2005/7-8/117). W uchwale tej Sąd Najwyższy wskazał, że o tym, czy koszty ekspertyzy powypadkowej poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym mieszczą się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego winna być dokonywana na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, a w szczególności po dokonaniu oceny, czy poniesienie tego wydatku było obiektywnie uzasadnione i konieczne. Zważywszy na ustaloną przez pozwanego wysokość szkody, zlecenie przez powoda sporządzenia kalkulacji kosztów naprawy pojazdu przez rzeczoznawcę niezależnego od ubezpieczyciela, należy uznać za uzasadnione i konieczne dla ustalenia czy w ogóle i w jakim zakresie powód może domagać się uzupełnienia wypłaconego odszkodowania. Ustalenia poczynione w kalkulacji sporządzonej na zlecenie

powoda nie odbiegają znacząco od ustaleń poczynionych w toku postępowania na podstawie opinii M. Ż.. Sąd też, pozwany winien zwrócić powodowi poniesione z tego tytułu koszty. Wysokość wydatków z tego tytułu wynika z dokumentu prywatnego w postaci faktury nr (...) z 13 lutego 2023 roku. Prawdziwość i wiarygodność tego dokumentu nie była przez pozwanego kwestionowana, a i Sąd nie dopatrywał się okoliczności dyskwalifikujących jego przydatność do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.076,28 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwot:

- 4.436,86 złotych od 29 listopada 2022 roku do dnia 8 marca 2023 r.

- 492 złotych od 9 marca 2023 roku do dnia zapłaty;

-147,42 zł od dnia 9 marca 2023 r. do dnia zapłaty.

i w pkt II wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Na zasądzoną kwotę składają się należności z następujących tytułów:

- 4.436,86 złotych tytułem brakującej części kosztów naprawy pojazdu,

- 492 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez powoda na sporządzenie prywatnej opinii.

-147,42 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego znajduje oparcie w treści art. 359 § 1 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych (...). Zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Dłużnik popada w opóźnienie, jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne także wtedy, gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2003 r., sygn. II CK 146/02). Ubezpieczyciel, stosownie do treści przepisu art. 817 § 1 k.c., obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a jeśli tego nie czyni, popada w opóźnienie uzasadniające naliczenie odsetek ustawowych od należnej wierzycielowi sumy. Świadczenie ubezpieczyciela ma zatem charakter terminowy, a spełnienie świadczenia w terminie późniejszym niż wynikający z art. 817 k.c. może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel wykaże istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych z wymaganą od niego starannością profesjonalisty, według standardu, którego reguły wyznacza przepis art. 16 ust. 1 ustawy z 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej.

W rozważanym przypadku, co było niesporne, pozwany otrzymał zgłoszenie szkody w pojeździe w zakresie kosztów 28 listopada 2023 roku. Pozwany nie podniósł przy tym ani nie udowodnił, aby w terminie zakreślonym przepisem art. 817 § 1 k.c., nie było możliwe wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia. Wysokość zaś szkody powstałej w pojeździe powoda została ustalona w toku niniejszego procesu wyłącznie na podstawie materiału zgromadzonego w postępowaniu likwidacyjnym, a więc na podstawie okoliczności istniejących i znanych pozwanemu w postępowaniu likwidacyjnym. Skoro zatem pozwany nie spełnił świadczenia z tytułu naprawienia szkody w pełnej wysokości do 28 listopada 2023 roku, od tego dnia pozostaje w opóźnieniu, co uzasadnia zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty uzupełniającej odszkodowanie, tj. 4.436,86 złotych od dnia wskazanego w pozwie, tj. od 29 listopada 2023 roku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie kwoty stanowiącej równowartość kosztów zlecenia prywatnej opinii należą się powodowi od dnia wezwania do zapłaty tej kwoty. Żądanie w tym zakresie nie było bowiem objęte zgłoszeniem

szkody w pojeździe, ponieważ koszty z tego tytułu w dacie dokonania zgłoszenia nie zostały jeszcze poniesione. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 492 złotych pismem z 1 marca 2023 roku, w którym to piśmie zakreślił termin do zapłaty na 7 dni. Wezwanie do zapłaty wysłane zostało drogą elektroniczną, poprzez wiadomość e-mail. Zgodnie z art. 61 § 2 k.c. „Oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie z chwilą, gdy wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią.”. W świetle przywołanego przepisu pozwany mógł się zapoznać z wezwaniem do zapłaty 1 marca 2023 roku, a w konsekwencji powinien spełnić świadczenie do 8 marca 2023 roku. Skoro nie uczynił tego w powyższym terminie, zasadnym jest zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 492 złotych od 9 marca 2023 roku.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, na który składa się kwota 49,99 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, kwoty 4,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wytoczenia powództwa, to jest od 9 marca 2023 roku do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek oraz odsetek ustawowych od kwoty 4.486,85 zł od dnia 29 listopada 2022 r. do dnia zapłaty.

Kwota 49,99 zł stanowi różnicę pomiędzy kosztami naprawy, które biegły w swojej opinii uznał za zasadne w celu przywrócenia uszkodzonego pojazdu marki T. w wyniku kolizji z 27 października 2022 roku do stanu sprzed szkody (6.699,38 zł), a kwotą dochodzoną z tego tytułu przez powoda (6.749,37 zł).

Kwota zaś 4,67 zł stanowi różnicę między kwotą dochodzoną przez powoda tytułem skapitalizowanych odsetek, a kwotą wyliczoną przez Sąd.

W przedmiotowej bowiem sprawie powód domagał się także skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w spłacie pozostałej należnej kwoty odpowiadającej kosztom naprawy pojazdu. Powód dokonał kapitalizacji odsetek na dzień wniesienia pozwu liczonych od kwoty 4.486,85 zł od 29 listopada 2022 r. do 9 marca 2023 r. (dzień wytoczenia powództwa) i zażądał z tego tytułu kwoty 152,02 zł.

Roszczenie powoda okazało się uzasadnione **co do kwoty 147,42 zł.**

Zgodnie z art. 482 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Jak wyżej wskazano, szkoda powoda opiewa na kwotę 4.436,86 zł. Pozwany nie spełnił świadczenia z tytułu naprawienia szkody w pełnej wysokości do 28 listopada 2023 roku, od tego zatem dnia pozostaje w opóźnieniu. Skapitalizowane odsetki od kwoty 4.436, zł od dnia 29 listopada 2023 r. (dzień następny po dacie, w jakiej świadczenie ma zostać spełnione) od dnia 8 marca 2023 r. (data wniesienia pozwu) opiewają na kwotę 147,42 zł. Powód wyliczył zaś odsetki od dochodzonej tytułem naprawienia szkody wyżej kwoty, tj. 4.486,85 zł i w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Oddaleniu podlegało także żądanie zasądzenia odsetek od kwoty tytułem naprawienia szkody od dnia 29 listopada 2022 r. do dnia zapłaty. Skoro bowiem powód domagał się odsetek od tej kwoty od dnia 29 listopada 2022 r. do dnia zapłaty, a nadto odsetek skapitalizowanych na dzień wniesienia pozwu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, roszczenie powoda o zapłatę odsetek było zdublowane.

Z tego względu roszczenie podlegało oddaleniu, jako niedopuszczalne, gdyż godzące w zasadę zakazu anatocyzmu.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w aktach sprawy oraz akt szkody złożonych w formie elektronicznej, co do prawdziwości i wiarygodności których nie powziął zastrzeżeń. Ustalenia natomiast co do okoliczności wymagających wiadomości specjalnych, tj. co do zakresu uszkodzeń w pojeździe na skutek kolizji 27 października 2022 roku oraz wysokości kosztów naprawy pojazdu Sąd poczynił na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej oraz wyceny maszyn i urządzeń technicznych M. Ż.. Żadna ze stron nie podważała prawdziwości ani wartości dowodowej dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach szkodowych, na których biegły oparł swoje ustalenia, a i Sąd nie stwierdził okoliczności podważających ich wartość

dowodową. Podniesione zaś przez stronę pozwaną zastrzeżenie pozostaje irrelevantne dla ustaleń poczynionych przez biegłego. Dlatego też Sąd, mając na uwadze, że opinia została sporządzona zgodnie ze zleceniem, a także, że jej treść wskazuje, że twierdzenia i wnioski biegłego znajdują oparcie w materiale dowodowym sprawy i nie stoją w sprzeczności z zasadami logiki, uznał opinię za przydatną do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Jednocześnie zgodnie z art. 100 k.p.c. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania. Powód uległ jedynie co do nieznaczej części swego żądania, bowiem wygrał co do 98,93 % żądania (5.076,28 zł z żądanej kwoty 5.130,94 zł), stąd Sąd postanowił na podstawie art. 100 k.p.c. postanowił nałożyć całość kosztów na pozwanego. Na koszty te, zgodnie z treścią art. 98 § 3 k.p.c. złożyła się: uiszczona przez powoda opłata od pozwu w kwocie 400 złotych, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego wykorzystana w całości co do kwoty 500 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika powoda, którego wysokość ustalono na podstawie przepisu § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.) na kwotę 1.800 złotych oraz opłata skarbową od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 złotych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie III wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.717 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Powyższa kwota w pkt 3 wyroku została zasądzona wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 98 k.p.c., w myśl którego, od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ k.p.c.).

Na koszty sądowe w niniejszej sprawie złożyły się koszty sporządzenia opinii przez biegłego w łącznej kwocie 1.215,13 zł. Koszty te częściowo zostały pokryte z zaliczki uiszczonej przez powoda w kwocie 500 zł.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie pokrył brakującą część kosztów sądowych (wynagrodzenie biegłego) w wysokości 715,13 zł. Na podstawie art. 113 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. w punkcie IV sentencji wyroku Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie od przegrywającego proces niemal w całości pozwanego (...) SA kwotę 715,13 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.